

[Socialministeren.]

medlemmer af sygekassen fremkomme, må den på sædvanlig vis behandles af statens tilsynsmyndighed, det vil sige af direktoratet for sygekassevæsenet, men jeg vil dog mene, at et tilfælde som dette ikke egner sig til et, om jeg så må sige generalangreb på hele sygekassevæsenet. Det ville være en for urimelig forbindelse mellem årsag og virkning.

Ninn-Hansen: De af den højtærede minister omtalte bekymringer, som jeg skulle have, er selvfølgelig blevet mindre, efter at ministeren har meddelt, at han allerede har foretaget en undersøgelse.

Jeg forstår den højtærede ministers udtalelse således, at når der indkommer en klage, og jeg tror, den kommer, vil ministeren lade foretage videregående undersøgelser, bl. a. med hensyn til det ikke uvigtige spørgsmål, om den pågældende skrivelse med hensigt er blevet lagt i valglokalet. Hvis det da skulle vise sig, at de nuværende regler for valg til sygekasserne ikke opfylder de krav, man i almindelighed må stille til valg, går jeg ud fra, ja, jeg vil gerne direkte spørge, om den højtærede minister vil sikre, at dette sker i fremtiden.

Må jeg så blot præcisere over for den højtærede minister, at jeg ikke har angrebet sygekasserne; jeg har tværtimod sagt, at jeg tror, sygekasserne vil være de første til at beklage, at man således direkte sagde, at man ikke ønskede at inddrage medlemmerne i et valg til sygekassen. Men jeg vil gerne på den direkte foranledning spørge: anser den højtærede socialminister det ikke for afgørende, hvis vi skal beholde det nuværende system, at man da i videst muligt omfang gør, hvad man kan, for at knytte medlemmerne til sygekasserne?

Socialministeren (Bomholt): Det sidste spørgsmål kan jeg som ethvert medlem af det høje ting svare jo til.

Hvad angår valgreglerne for de københavnske sygekasser, blev de givet i 1951 på et tidspunkt, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen var socialminister. Nu menes det, at disse valgeregler er forældede, og det henstilles til mig, at jeg kigger den daværende socialminister, det ærede medlem hr. Poul

Sørensens resultater nærmere efter i sømene. Det er muligt, jeg skal gøre det.

Selve historien, der foreligger her, er ikke ukendt. Vore sygekasser fører normalt en så fredelig tilværelse som overhovedet tænkeligt med en relativt beskedent deltagelse i organisationsmøderne, og det er forholdsvis let for en mindre gruppe ved et pludseligt valgangreb at opnå resultater. Studenterkollegiets medlemmer, der enkeltvis kun midlertidigt opholder sig i området, udgør vel en relativt beskedent procent af sygekassen „Strand“s ca. 25 000 medlemmer, og såfremt en aktion sætter ind, tilmed en kollektiv aktion uden deling efter politiske eller andre synspunkter, er der vel ikke noget at sige til, at områdets fastboende indvånere søger at værne kontinuiteten og fortrinsvis søger at få sådanne personer valgt, som gennem dagligt foreringsarbejde har fået indsigt i det rent saglige. De bevarende kræfter træder med andre ord i funktion, og jeg går ud fra, at det ærede medlem ikke er helt ukendt med noget sådant. Det er udmærket, synes jeg, at studenterne ikke mere gør krav på at være herrer i åndernes rige, men kæmper for et bestyrelsesmandat i en syge- og begravelseskasse. Det er godt, den sociale interesse er vågen, og det lykkes også nok i „Strand“ som andre steder at opnå en passende balance mellem de så stærkt akcentuerede modsætninger og interesser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til socialministeren:

„Kan det forventes, at ministeren vil fremsætte forslag om forhøjelse af dagpengehjælpen i forbindelse med barselhvile til udearbejdende kvinder?“

I bekræftende fald hvornår?“

Petra Petersen: Den kommunistiske gruppe har gennem årene gentagne gange stillet forslag til løsning af spørgsmålet om svangerskabshvile for udearbejdende kvinder. Som grundlag for en debat har vi fremsat befolkningskommissionens forslag, men beklageligvis har min gruppe ikke kunnet finde den lydhørhed over for spørgsmålet, som det fortjener. Der findes derfor stadig